ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΗΣ 21ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1982 [1]

Κ. κατά Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας καί Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου

«Αἴτηση παροχῆς τοῦ εὐεργετήματος πενίας»

Ὑπόθεση 233/82

Περίληψη

Διαδικασία — Αἴτηση παροχῆς τοῦ εὐεργετήματος πενίας — Κατάδηλη ἔλλειψη ἁρμοδιότητος τοῦ Δικαστηρίου νά ἐπιληφθεῖ τῆς προσφυγῆς γιά τήν ὁποία πρόκειται — Ἀπόρριψη ὡς ἀπαραδέκτου τῆς αἰτήσεως παροχῆς τοῦ εὐεργετήματος πενίας διά αἰτιολογημένης διατάξεως.

(Κανονισμός διαδικασίας, ἄρθρο 92, παράγραφος 1)

Τό ἄρθρο 92, παράγραφος 1, τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας πρέπει ἐπίσης νά ἐφαρμοσθεῖ στά πλαίσια τῆς προκαταρκτικῆς αἰτήσεως περί παροχῆς τοῦ εὐεργετήματος πενίας γιά τήν ἄσκηση προσφυγῆς, γιά τήν ὁποία ὑφίσταται κατάδηλη ἔλλειψη ἁρμοδιότητος τοῦ Δικαστηρίου. Στήν περίπτωση αὐτή τό Δικαστήριο δύναται νά κρίνει τήν προσφυγή ἀπαράδεκτη χωρίς προηγουμένως νά ἔχει λάβει γνώση τῶν παρατηρήσεων τοῦ ἀντιδίκου.

Αὐτό συμβαίνει ὅταν ἡ προσφυγή γιά τήν ὁποία πρόκειται γιά τήν ὁποία ζητεῖται τό εὐεργέτημα πενίας καταφανῶς δέν ὑπάγεται σέ κανένα ἀπό τά ἔνδικα μέσα πού περιοριστικῶς θεσπίζουν οἱ συνθῆκες, οὔτε συνδέεται καθόλου μέ τό κοινοτικό δίκαιο.

Στήν ὑπόθεση 233/82,

Κ.,

προσφεύγων,

κατά

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

καθ'ὧν,

πού ἔχει ὡς ἀντικείμενο, στό προκαταρκτικό στάδιο τῆς διαδικασίας, αἴτηση παροχῆς τοῦ εὐεργετήματος πενίας.

1 — Γλώσσα διαδικασίας: ἡ γερμανική.

Μέ δικόγραφο τῆς 4ης Αὐγούστου 1982 πού ἐπρωτοκολλήθη στήν γραμματεία τοῦ Δικαστηρίου στίς 14 Σεπτεμβρίου 1982, ὁ Κ. ἐζήτησε, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 76 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, τήν παροχή τοῦ εὐεργετήματος πενίας ὥστε νά δυνηθεῖ νά ἀσκήσει προσφυγή κατά τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας καί τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου.

Ὅπως προκύπτει ἀπό τήν δικογραφία, ὁ προσφεύγων, μηχανικός τό ἐπάγγελμα, ἐπιθυμεῖ νά ἀσκήσει τήν προσφυγή αὐτή, ἐξ ἀφορμῆς ὁρισμένων ἀντιξοοτήτων τοῦ ἐπαγγελματικοῦ του βίου, ἰδίως δέ, λόγω παρατεταμένης ἀνεργίας του κατόπιν διαδοχικῶν ἀπολύσεων ἀπό τούς ἐργοδότες του. Ἡ αἰτίαση πού προβάλλει κατά τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας συνίσταται, οὐσιαστικῶς, στή μή ὀρθή, ὡς ἰσχυρίζεται, μεταχείρισή του ἐκ μέρους ὁρισμένων πολιτικῶν καί δικαστικῶν γερμανικῶν ἀρχῶν. Ἀφ' ἑτέρου, ἡ αἰτίαση πού προβάλλει κατά τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου ἀφορᾶ τήν ἀπόρριψη ἀναφορᾶς τοῦ προσφεύγοντος, σχετικῶς μέ τήν ἀνωτέρω κατάστασή του.

Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 76, παράγραφος 3, τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, τό τμῆμα ἀποφασίζει, ἀφοῦ λάβει γνώση τῶν γραπτῶν παρατηρήσεων τοῦ ἀντιδίκου, μέ διάταξη γιά τήν ὁποία δέν ἀπαιτεῖται αἰτιολογία περί τῆς ὁλικῆς ἤ μερικῆς παροχῆς τοῦ εὐεργετήματος πενίας ἤ περί τῆς ἀρνήσεως παροχῆς του. Ἐξετάζει ἐπίσης ἄν ἡ αἴτηση εἶναι προφανῶς ἀβάσιμη.

Πάντως, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 92 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, τό Δικαστήριο, ὅταν εἶναι προφανῶς ἀναρμόδιο γιά νά ἐπιληφθεῖ μιᾶς προσφυγῆς, δύναται νά τήν ἀπορρίψει ὡς ἀπαράδεκτη μέ αἰτιολογημένη διάταξη, ἡ ὁποία δύναται νά ἐκδοθεῖ ἀκόμα καί πρό τῆς γνωστοποιήσεως τῆς προσφυγῆς στόν ἀντίδικο.

Ἡ τελευταία αὐτή διάταξη ἐφαρμόζεται ἐπίσης στά πλαίσια τῆς προκαταρκτικῆς αἰτήσεως περί παροχῆς τοῦ εὐεργετήματος πενίας γιά τήν ἄσκηση προσφυγῆς, γιά τήν ὁποία ὑφίσταται κατάδηλη ἔλλειψη ἁρμοδιότητος τοῦ Δικαστηρίου. Στήν περίπτωση αὐτή τό Δικαστήριο δύναται νά κρίνει τήν προσφυγή ἀπαράδεκτη χωρίς προηγουμένως νά ἔχει λάβει γνώση τῶν παρατηρήσεων τοῦ ἀντιδίκου.

Αὐτό συμβαίνει στήν παρούσα περίπτωση, δεδομένου ὅτι ἡ προσφυγή γιά τήν ὁποία ζητεῖται τό εὐεργέτημα πενίας καταφανῶς δέν ὑπάγεται σέ κανένα ἀπό τά ἔνδικα μέσα πού περιοριστικῶς θεσπίζουν οἱ συνθῆκες, οὔτε συνδέεται καθόλου μέ τό κοινοτικό δίκαιο.

Κατά συνέπεια, πρέπει νά κριθεῖ ὡς ἀπαράδεκτη ἡ αἴτηση παροχῆς τοῦ εὐεργετήματος πενίας καί νά διαγραφεῖ ἡ ὑπόθεση ἀπό τό πρωτόκολλο τοῦ Δικαστηρίου.

Διά ταῦτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμῆμα)

συγκείμενο ἀπό τούς U. Everling, πρόεδρο τμήματος, P. Pescatore καί Y. Galmot, δικαστές,

γενικός εἰσαγγελεύς: Sir Gordon Slynn
γραμματεύς: P. Heim

ἀποφαίνεται:

1) Ἀπορρίπτει ὡς ἀπαράδεκτη τήν αἴτηση παροχῆς τοῦ εὐεργετήματος πενίας.

2) Διαγράφει τήν ὑπόθεση ἀπό τό πρωτόκολλο τοῦ Δικαστηρίου.

Λουξεμβοῦργο, 21 Ὀκτωβρίου 1982.

Ὁ γραμματεύς

P. Heim

Ὁ πρόεδρος τοῦ τρίτου τμήματος

U. Everling